

pátek 24. ledna 2025

GRAND festival SMÍCHU

Východočeské divadlo Pardubice
21.—28. 1. 2025



4

Dnes soutěží... Východočeské divadlo Pardubice

Je to asi osm let, co jsem viděla **Atomovou kočičku** v Divadle F. X. Šaldy v Liberci. Bylo to také mé první setkání s autorem a režisérem Tomášem Dianiškou. Komédie to byla vtipná, hodně bláznivá, svou poetikou se velmi lišila od inscenací v jiných divadlech. Od toho dne jsem velmi bedlivě sledovala všechny Dianiškovy hry, ať už je inscenoval v Divadle pod Palmovkou, nebo se soubory napříč celou republikou. Většinu produkce Studia PalmOFF jsem během let představila divákům GRAND Festivalu smíchu. Tituly jako *Pustte Donnu k maturitě!*, *Jak sbalit ženu 2.0*, *Mlčení bobříků*, *Poslední důvod, proč se nezabít* či *Žena filmového kritika* a mnoho dalších si našly své zapřísáhlé pardubické fanoušky.

Tomáš Dianiška má nezaměnitelný rukopis a odvahu smát se téměř čemukoliv. Já osobně mám moc ráda i autorovy vážnější polohy, například ve hrách *Transky*, *body*, *vteřiny*, *Špinarka* nebo *294 statečných*. A proto jsem moc ráda, že se náš herecký soubor mohl konečně potkat s jeho *Atomovou kočičkou*. Jak se povedlo režisérovi Robertu Bellanovi převést autorovu neopakovatelnou poetiku na naše jeviště, budou moci dnes posoudit nejen diváci, ale i členové obou porot. Věřím, že uspějeme...

Jana Uherová, dramaturgyně inscenace



25 Vždycky jsem chtěla dělat na něčem od Tomáše Dianišky, říká Karolína Šafránková

V soutěžní komedii domácího souboru **Atomová kočička** se tři studenti katedry aplikované fyziky vydávají na nečekaný výlet do minulosti. Jednu z trojice hlavních postav ztvárňuje **KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ**. Co o své postavě říká a jak se jí partnerí s Josefem Láskou a Petrem Borovcem?



Jaká byla vaše první reakce, když jste si přečetla scénář k *Atomové kočičce*?

Byla jsem strašně potěšená už před tím, než se mi dostal text do ruky. Vždycky jsem chtěla dělat na něčem od Tomáše Dianišky a taky být v komedii Roberta Bellana. Tak se mi to splnilo najednou. A pak jsem se samozřejmě hrozně bavila už jenom, když jsem si představovala kolegy v určitých rolích, a užívala si každou negativní narážku na komunisty.

Co vás nejvíce zaujalo na postavě Káji a jaké výzvy přinesla její interpretace?

Že se jmenuje Kája. To byla změna, kterou provedl pan režisér, to mě potěšilo. A výzva? Asi aby byla prdlá tak akorát. A každé představení je výzvou, abych se „neodbouchla“.

Kdybyste mohla cestovat v čase jako Kája, kam byste se chtěla podívat a proč?

Kam bych se chtěla podívat? To je strašně těžká otázka. Líbí se mi tam, kde jsem. Ale asi bych se chtěla podívat do dob rozvoje divadla a zúčastnit se některého z bujarých večírků.

Můžete se podělit o nějaký vtipný moment nebo nečekanou situaci, která se vám stala na jevišti?

Vtipných momentů v *Kočičce* by asi bylo mnoho, ale musím vyzdvihnout scénu, kdy Pepa Láška tančí na Vysokého jalovce. Láďa Špiner, Jirka Hába, on i Eliška Jechová jsou k sežrání. Vždycky se s kolegy nasoukáme do portálu a sledujeme tuto vášnivou scénu.

Máte nějaký rituál před představením, který vám pomáhá dostat se do správné nálady?

Rituál vyloženě nemám. V šatně si dám čaj, přečtu si text a rozmluvím se – snad to nebudou číst moji kolegové. (smích)

Jak se vám pracovalo s kolegy Josefem Láskou a Petrem Borovcem, kteří hrají vaše spolužáky?

S Petrem a Pepou se mi vždycky zkouší božsky. Je to záruka legrace po celou dobu zkoušení. I hraní. Mám na nich ráda i to, že se nebojí za mnou přijít s radou nebo nápadem k mé roli. Myslím, že je občas štvu, ale baví mě to a věřím, že je také...



Je nějaká komedie (film, seriál, divadelní hra), která vás inspiruje nebo vám zaručeně zvedne náladu?

Strašně miluju Family Guy a Scrubs, jejich humor je zcela absurdní a brutální. Nejsou to seriály vhodné pro inteligentního a uvědomělého člověka, ale mě vždy hrozně rozesmějí.

Co vás z letošního programu GRAND Festivalu smíchu nejvíce zaujalo?

Nejvíce se těším na Školu žen Činoherního studia Ústí nad Labem a konkrétně na úžasnou Lucianu Tomášovou!

BaL

Kdo letos usedá na místa porotců GFS?

Po představení dámské části odborné poroty se dnes naše pozornost přesouvá k pánům porotcům, z nichž dnes představíme „služebně staršího“ **JIRÍHO JANKŮ**, jenž soutěžní festivalové komedie hodnotí už od roku 2019. Jeho kolegové Janu Kerbrovi, který vloni usedl v porotě poprvé, dáme prostor zítra...

Jiří je dramaturgem ve dvou divadlech – v Divadle na Vinohradech a v Divadle F. X. Šaldy v Liberci. Spolupracoval však i s naším divadlem, když spolu s Kateřinou Duškovou vytvořil inscenační text k Žitkovským bohyním.

Jiří, je frekvence nových komediálních titulů stejná jak v pražském, tak v libereckém souboru?

Já myslím, že je to podobné ve všech státem zřizovaných divadlech napříč celou republikou. Dramaturgové a umělečtí šéfové se všude snaží připravit co nejvyváženější repertoár tak, aby měli ve svých dramaturgických plánech komedie i vážnější tituly. Komedie jsou samozřejmě větší zárukou diváckého úspěchu, protože, co si budeme povídat, lidé se chtějí bavit. Proto také v soukromých divadlech komedie převažují. Jsem ale přesvědčen, že v divadlech „veřejné služby“ musíte uvažovat jinak a skutečně se snažit o vyváženost. Takže, abych odpověděl na otázku, četnost komediálních titulů je v obou divadlech, kde pracuji, přibližně stejná.



Divadlo F. X. Šaldy si z našeho festivalu odneslo už spoustu cen, mnohokrát bodovalo i u publika, které obvykle fandí spíš našemu souboru. Jak vnímáte tato ocenění? Vracíte se k nám rádi?

Víš, my jsme opravdu moc rádi, když se nám podaří s naší tvorbou na festival probojovat. To, že jsme byli vybráni z mnoha divadel celé republiky, bereme jako prestižní záležitost. A když se nám k tomu podaří odvézt si třeba nějakou cenu, je ta naše radost o to větší. Takže do Pardubic se vždycky moc těšíme. A pokud jde o zdejší diváky, myslím, že jsou jedni z nejvstřícnějších v republice. Komedii rozumí, dokážou se hodně bavit a svou spokojenost dávají vždy najevo. Moc se na ně těšíme a doufáme, že je letos nezklameme.

JaU

25 Nasraná máma není jen komedií o mateřství

Doprovodný program soutěžního týdne GRAND Festivalu smíchu 2025 zahájilo monodrama **Nasraná máma** z Horáckého divadla Jihlava. Komedie, inspirovaná neko-rektním blogem Terezy Marouškové, nás zavádí do života ženy, která se snaží vyrovnat s každodenními výzvami ženství, těhotenství, porodu a mateřství. Hledá vlastní prostor v chaosu vznikajícího rodinného života.

Tereza Gerstner Otavová hrající Nasranou mámu s nadhledem a energií vykresluje portrét labilní ženy, která se musí potýkat s náhlými životními situacemi. Nechtěně otěhotnění a s ním přicházející otázky prvorodičky, ale zároveň plné odhodlání vše zvládnout prožívá Nasraná máma s humorem a ironií. Scénář hry se opírá o všední zážitky a problémy, které divákům umožňují se s Nasranou mámou snadno ztotožnit. Režie Michala Zetela se zaměřuje na autentický projev a živé tempo, které udržuje diváky neustále v pozoru.

Scénografie je jednoduchá, ale efektivní, s důrazem na detaily, které dotvářejí atmosféru nastávajícího rodinného života. Kostýmy a rekvizity věrně reflektují současnost a pomáhají dokreslit realitu, ve které se postava pohybuje.

Nasraná máma není jen komedií o mateřství, ale i hlubokou sondou do ženské psychiky a boje o sebeurčení v každodenním shonu. Humor, který často balancuje na hraně korektnosti, je podpořen výborným hereckým výkonem.

Celkově je Nasraná máma zábavnou a zároveň dojemnou inscenací, která divákům nabízí nejen smích, ale i zamyšlení nad tím, jak náročná a krásná může být každodenní realita mateřství.

BaL



Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně F. Brýdl a L. Bukačová

Realizaci projektu podporuje:



Významní sponzoři:



Sponzoři cen festivalu:



Sponzoři festivalu:



Hlavní mediální partner:



Mediální partneři:



GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Jana Nadrchala a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.